

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ρ Ου

(Υπόθεση C-6/12) (¹)

[Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ — Προϋπόθεση του «επιλεκτικού χαρακτήρα» — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρο 1, στοιχείο β', περίπτωση i — Υφιστάμενη ενίσχυση — Εθνική νομοθεσία περί φορολογίας εισοδήματος εταιριών — Έκπτωση επελθουσών ζημιών — Αδυναμία εκπτώσεως σε περίπτωση αλλαγής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος — Δυνατότητα παρεκκλίσεων — Εξουσία εκτιμήσεως της φορολογικής διοικήσεως]

(2013/C 260/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

P Ου

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Σύστημα εκπτώσεως ζημιών εταιριών — Νομοθεσία περί φορολογίας εισοδήματος που προβλέπει ότι οι ζημιές μιας οικονομικής χρήσεως μπορούν να μεταφέρονται και να εκπίπτουν από ενδεχόμενα κέρδη πραγματοποιούμενα κατά τη διάρκεια των ακολούθων χρήσεων — Αποκλεισμός της δυνατότητας εκπτώσεως των ζημιών σε περίπτωση αλλαγής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος κατά τη διάρκεια του έτους κατά το οποίο σημειώθηκαν οι ζημιές ή μετά το έτος αυτό — Εξαιρέση από τον κανόνα του αποκλεισμού της εκπτώσεως, η οποία εφαρμόζεται σε περίπτωση έγκυρων λόγων σχετικών με τη συνέχιση της δραστηριότητας της οικείας εταιρίας

Διατακτικό

- 1) Φορολογικό καθεστώς, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, μπορεί ενδεχομένως να πληροί την προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα, η οποία αποτελεί στοιχείο της έννοιας «κρατική ενίσχυση» κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αν αποδεικνύεται, αφενός, ότι το σύστημα αναφοράς, δηλαδή το «κανονικό σύστημα», συνίσταται στην απαγόρευση εκπτώσεως των ζημιών σε περίπτωση αλλαγής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος, κατά την έννοια του άρθρου 122, παράγραφος 1, του νόμου 1535/1992, της 30ής Δεκεμβρίου 1992, περί φορολογίας εισοδήματος (Tuonoerolaki), και, αφετέρου, ότι, σε σχέση με το σύστημα αυτό, το σύστημα χορηγήσεως άδειας το οποίο προβλέπεται με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου αποτελεί εξαίρεση. Το καθεστώς αυτό μπορεί να δικαιολογείται από τη

φύση ή από την εν γένει οικονομία του συστήματος εντός του οποίου αυτό εντάσσεται, με την επιφύλαξη ότι η διοικητική αρχή, όσον αφορά τη χορήγηση άδειας με την οποία επιτρέπεται παρέκκλιση από την απαγόρευση εκπτώσεως των ζημιών, δεν μπορεί να διαθέτει καμία διακριτική ευχέρεια που να της επιτρέπει να στηρίζει τις αποφάσεις της περί χορηγήσεως άδειας σε κριτήρια άσχετα με το εν λόγω φορολογικό καθεστώς. Εντούτοις, το Δικαστήριο δεν διαθέτει επαρκή στοιχεία προκειμένου να αποφανθεί οριστικώς επί των εν λόγω χαρακτηρισμών.

- 2) Το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ δεν αποκλείει τη δυνατότητα να εξακολουθήσει ορισμένο φορολογικό καθεστώς, όπως το προβλεπόμενο με το άρθρο 122, παράγραφοι 1 και 3, του νόμου 1535/1992, εφόσον χαρακτηριστεί ως «κρατική ενίσχυση», να εφαρμόζεται εντός του κράτους μέλους στο οποίο έχει θεσπιστεί, δεδομένου ότι πρόκειται περί υφιστάμενου καθεστώτος, χωρίς να θίγεται η προβλεπόμενη με το εν λόγω άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 58 της 25.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Gerechtshof te Leeuwarden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Υπόθεση C-26/12) (¹)

(Φόρος προστιθέμενης αξίας — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρα 17 και 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 6 — Απαλλαγές — Έκπτωση του καταβληθέντος φόρου εισροών — Ταμείο συντάξεων — Έννοια του όρου «διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων»)

(2013/C 260/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Leeuwarden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Gerechtshof te Leeuwarden — Ερμηνεία των άρθρων 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 6, και 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) και των άρθρων 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', 168 και 169 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Έκπτωση του καταβληθέντος

φόρου εισροών — Υποκείμενος στον φόρο που έχει συστήσει, δυνάμει της εθνικής συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, ταμείο συντάξεων για τη διασφάλιση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των υπαλλήλων του ως ασφαλισμένων — Έκπτωση του φόρου εισροών για υπηρεσίες που του παρασχεθήκαν στο πλαίσιο διαχείρισης του ταμείου συντάξεων

Διατακτικό

Το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι ένας υποκείμενος στον φόρο ο οποίος, προκειμένου να διασφαλίσει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των υπαλλήλων του και των πρώην υπαλλήλων του, έχει συστήσει ταμείο συντάξεων υπό τη μορφή φορέα που απολαύει νομικής και φορολογικής αυτοτέλειας, όπως είναι το επίμαχο στην κύρια δίκη ταμείο συντάξεων, δικαιούται να εκπέσει τον φόρο προστιθέμενης αξίας τον οποίο έχει καταβάλει για υπηρεσίες σχετικές με τη διαχείριση και λειτουργία του εν λόγω ταμείου συντάξεων, υπό τον όρο ότι από το σύνολο των περιστάσεων των οικείων οικονομικών πράξεων διαπιστώνεται η ύπαρξη ευθείας και άμεσης σχέσεως.

(¹) ΕΕ C 98 της 31.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Evita-K» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto» Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-78/12) (¹)

[Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Παράδοση αγαθών — Έννοια — Δικαίωμα έκπτωσης — Μη αναγνώριση — Πραγματοποίηση φορολογητέας πράξης — Κανονισμός (ΕΚ) 1760/2000 — Σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών — Ενώτια σήμανσης]

(2013/C 260/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Evita-K» EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto» Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Administrativen sad Sofia-grad — Ερμηνεία των άρθρων 14, παράγραφος 1, 178, στοιχείο α', 185, παράγραφος 1, 226, σημείο 6, και του άρθρου 242 της

οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ επί των εισροών που καταβλήθηκε για την αγορά ζώων — Απόδειξη της πραγματοποίησης της παράδοσης αγαθών — Ζήτημα αν υπάρχει υποχρέωση να αναγράφονται στα τιμολόγια τα ενώτια σήμανσης των ζώων για τα οποία ισχύει υποχρέωση σήμανσης σύμφωνα με τις κτηνιατρικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης — Ζήτημα αν υπάρχει υποχρέωση απόδειξης του δικαιώματος κυριότητας του προμηθευτή

Διατακτικό

1) Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι, όταν πρόκειται να ασκηθεί το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας, το σημασιολογικό περιεχόμενο του χρησιμοποιούμενου στην οδηγία αυτή όρου «παράδοση αγαθών» και η υποχρέωση απόδειξης της πραγματοποίησης τέτοιας παράδοσης δεν συναρτώνται προς τον τύπο της κτήσης του δικαιώματος κυριότητας επί των οικείων αγαθών. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να προβεί, σύμφωνα με τους κανόνες της εθνικής νομοθεσίας που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων, σε σφαιρική εκτίμηση όλων των πραγματικών στοιχείων και περιστάσεων της διαφοράς που έχει υποβληθεί στην κρίση του, προκειμένου να εξακριβώσει αν οι επίμαχοι στην υπόθεση της κύριας δίκης παραδόσεις αγαθών έχουν όντως πραγματοποιηθεί και αν μπορεί ενδεχομένως να ασκηθεί δικαίωμα έκπτωσης με βάση τις παραδόσεις αυτές.

2) Το άρθρο 242 της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στους υποκείμενους στον φόρο που δεν είναι γεωργοκτηνοτρόφοι την υποχρέωση να καταχωρίζουν στα λογιστικά τους βιβλία το αντικείμενο των παραδόσεων αγαθών στις οποίες προβαίνουν, όταν πρόκειται για ζώα, και να αποδεικνύουν ότι πραγματοποιήθηκε έλεγχος των ζώων αυτών σύμφωνα με το διεθνές λογιστικό πρότυπο IAS 41 «Γεωργία».

3) Το άρθρο 226, σημείο 6, της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στους υποκείμενους στον φόρο που προβαίνουν σε παραδόσεις αγαθών που αφορούν ζώα που υπόκεινται στο σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1760/2000, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 820/97 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1791/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, την υποχρέωση να αναγράφουν τα ενώτια σήμανσης των ζώων αυτών στα τιμολόγια που εκδίδουν για τις παραδόσεις αυτές.

4) Το άρθρο 185, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι επιτρέπει τον διακανονισμό της έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας μόνο στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος έχει ασκήσει προηγουμένως δικαίωμα έκπτωσης του φόρου αυτού υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 168, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής.

(¹) ΕΕ C 133 της 5.5.2012.